Adâncurile sufletului

On Octombrie 15, 2010

Oamenii vor fi dispuși să te accepte ca lider atâta timp cât te vor percepe ca un om apropiat sufletului lor.

În finalul filmului *"Prince of Persia – The sands of time"* , are loc un dialog între prințesa Alamutului, Tamina, și prințul Persiei, Dastan, care urmau să se căsătorească pentru ca cele două națiuni să fie strâns unite nu numai prin relațiile de vecinătate și de prietenie.

- Cum pot avea încredere în omul care a străpuns zidurile orașului meu? îl întreabă prințesa pe Dastan privindu-l cu stăruință, cercetându-l cu o atenție desăvârșită, încercând parcă să-i descifreze intențiile.

Privirea lui Dastan era calmă și chiar strălucitoare. Privind-o adânc în ochi, cuprins de o bucurie nespusă, el îi răspunde cu acea căldură a inimii pe care n-o găsești niciodată când o cauți:

- Încep să cred că nu mai sunt același om care le-a străpuns.

Leadership: Experimentezi caracteristicile principale ale unui drum anevoios, și totuși, în final împlinitor al unui ideal nutrit cu neîntinată credință într-o izbândă care-ți asigură întoarcerea la un feeling de "deja-vu" ?

În glasul lui răsuna o siguranță, o convingere, o energie, care o puse pe gânduri pe prințesă. Privindu-l uluită, emoționată, Tamina exclamă cu o oarecare reținere:

- E o perioadă cam scurtă ca un om să se schimbe într-atât.

- Poate, răspunde Dastan, care fără îndoială își reamintea toate întâmplările trăite alături de ea.

- Se pare că ai descoperit ceva prințe... o nouă conștiință spirituală.

- Un destin, răspunde el cu vocea pe deplin liniștită.

Şi atunci a fost ca și cum timpul s-a oprit în loc. Cuvintele lui îi aprinseră prințesei focul din inimă. Îl privi pe Dastan cu o expresie de duioșie ce se asemăna cu dragostea, gasul inimii ei era cu desăvârșire vesel și-i făgăduia numai bucurii și împliniri. O seninătate aproape supraomenească părea că îi învăluia pe amândoi ca o aureolă. Sângele lor simțea aceleași înflăcărări.

Leadership: Inspirația de a împlini un destin măreț vine din totala ta acceptare a realității numită "coincidența oppositorum" în actul regăsirii sinelui de care ai fugit tot timpul?

Unul din secretele leadershipului e că nu-i nevoie să înțelegi un lucru, ca să-l simți. Există situații când oamenii simt din instinct, dar nu se pot exprima prin vorbe. Ştiu pur și simplu.

Înțeleg îndată cum stau de fapt lucrurile. Poate rațiunea, poate conștientul dau greș, dar inima nu-i înșală niciodată.

Prințesa Tamina nu-l măsurase decât din priviri pe prințul Dastan, nu-i judecase faptele, dar i-a simțit firea, sufletul, după privirea lui caldă și duioasă. Văzându-i licărirea din ochi, ea înțelesese. Fusese imediat cuprinsă de un fel de admirație mută și reverențioasă. Căci a putut să vadă până în adâncul sufletului lui, și i-a văzut adevărata față, adevăratul său caracter, adevăratul său "Eu". Ea nu ar fi prețuit niciodată acea unire dacă nu ar fi "văzut" sufletul prințului, ce îi gândea mintea și ce simțea pentru ea.

Ca lider, trebuie să întreprinzi o călătorie: călătoria spre tine însuți, care te va ajuta să-ți cunoști în amănunt personalitatea și convingerile pe care le ai, și să-ți analizezi alegerile pe care le vei avea de făcut. Privește-te cu ochii sufletului, apoi modelează-ți potențialul după propriile tale convingeri, criterii și idei. Caută să fii așa cum te vezi. Dă glas realității prin intermediul a ceea ce ești, a ceea ce gândești, a ceea ce simți și a ceea ceți dorești. Leadershipul se întărește prin dezvoltarea inteligenței tale emoționale.

Coincidența oppositorum, concept filosofic și religios care semnifică „coincidența contrariilor", se aplică în situația în care două persoane cu convingeri total diferite ajung, printr-o întorsătură a destinului, să împărtășească aceleași experiențe, aceleași valori, să posede cunoștințe asemănătoare și să gândească prin gândurile celuilalt fiecare pas următor.

Iar a-ți regăsi sinele de care ai fugit tot timpul este similar cu a-ți cumpăra o hartă care te ajuta să scurtezi drumul spre destinația finală, chiar atunci când ești pe punctul de a renunța la călătoria ta.

Leadership: Exersezi aplicarea libertății în alternanță când ești pe punctul de a simți ceva ce nu vrei să simți?

Leadershipul este produsul contribuției tale la perpetuarea unei înțelegeri corecte și clare a experienței de a te conecta la ceilalți oameni. Felul cum te manifești în ochii lor, asigurând proporția dintre firesc și forțat, spune ceva despre finețea ta, despre profunzimea propriei tale realități - în care te vezi cu totul altcineva, oferind criterii de ordonare a elementelor disparate în climatul personal.

În sensul acesta, leadershipul nu se referă strict la viitorul plin de aspirații pe care îl poți cunoaște prin puterea minții de a controla realitatea, ci la prezentul în care te găsești ca suflet, punându-ți amprenta asupra îmbunătățirii acelor aspecte de contrast care au un impact semnificativ asupra conștiinței. Conștiința de a fi purtătorul unui destin unic - destinul propriei funcționări în relație cu un nivel înalt de însemnătate.

Ceea ce te plasează într-o configurație mai înaltă de "iluminare" și transformare, la nivel de conștiință, spre un nou aspect a cine ești cu adevărat, este redat în chip nemijlocit de scriitoarea franceză, Marguerite Yourcenar, într-una din cărțile sale:

"Toți exersăm aplicarea libertății în alternanță: emoțiile, ideile, preocupările, trebuie să fie capabile în orice moment de întrerupere și reluare. Certitudinea de a le putea alunga sau rechema ca pe niște sclavi ne privează de orice tendință tiranică, dezlegându-ne de sentimentul oricărei constrângeri."

Tot ceea ce intră în relație cu personalitatea și convingerile tale, creând ori un efect de distanțare față de ce incluzi uzual în sfera propriei tale măreții, ori un efect de apropiere față de ceea ce îți alimentează fericirea, se reflectă în această "libertate în alternanță", care

trebuie exersată la nivel de joc de rol.

Ea vizează așteptările, atitudinile și strategiile individului pentru orientarea sa într-un climat schimbător, într-un joc plin de întreruperi și reluări, dar care îl reprezintă întotdeauna fidel propriilor gânduri și sentimente. Iar în acest caz leadershipul poate fi considerat rezultatul unei munci grele de lucru cu sinele, însoțit de un salt în viitor, o contonare în trecut și o revenire în prezent.

Să simți ceva ce nu vrei să simți înseamnă să recunoști că este ceea ce făceai până să eșuezi nu era ceea ce îți doreai, sau că ceea ce ți se întâmplă este o amplificare a unor sentimente de abandon cristalizate anterior.

Foarte mulți lideri manifestă o preocupare tot mai mare față de atingerea rezultatelor, punând mai puțin preț pe latura umană. Ei caută să-i împingă pur și simplu pe oameni în direcția dorită, forțându-i direct sau indirect să se alinieze convingerilor și valorilor lor proprii. Însă ei nu înțeleg că pentru a schimba oamenii trebuie să intervii în comportamentul, în mintea și mai ales în inimile lor.

Oamenii simt cine ești, iar dacă nu te percep ca o persoană capabilă să exprime sentimente autentice de grijă și compasiune, ca un partener de lungă durată, ci te percep ca un stăpân, atunci nu se va crea niciodată o legătură spirituală între tine și ei.

Așa cum aportul de sânge spre țesuturi depinde în primul rând de cantitatea de sânge pe care o pompează inima, adică de debitul cardiac – tot așa atingerea unei maturități emoționale, care este absolut necesară pentru stabilirea și menținerea pe termen îndelungat a relațiilor cu oamenii din jur, depinde în primul rând de contribuția pozitivă pe care leadershipul tău o are la creșterea capacității oamenilor de a se raporta la tine, și de „cantitatea" de răbdare pe care trebuie să ți-o impui pentru a descoperi valoarea lor, adevărata lor natură și adevăratele lor trăsături.

Uneori, ca să poți schimba ceva ce nu funcționează în viața ta trebuie să conștientizezi și să recunoști că ceea ce experimentezi este creația altcuiva.

Adâncurile sufletului sunt greu de pătruns, mai ales pentru aceia care nu cunosc răspunsul la ceea ce li se întâmplă pe tot parcursul sinuos al unui destin din care nu se poate ieși cu nici un preț.

E foarte important pentru un lider să fie perceput de oamenii care l-au ales ca fiind un aliat al lor, un om apropiat lor, care îi va conduce aidoma unei călăuze pe căile cele mai bune. Uneori sufletul său (adevărata lui fire), nu este cunoscut decât după îndelungate colaborări, alteori poate fi doar intuit. Dar odată descoperit, comportamentul oamenilor ori va fi favorabil liderului, ori va lua o turnură nefavorabilă ceea ce va crea o prăpastie uriașă între ei, plasându-i pe poziții antagoniste, nocive ambelor părți.

Cum contribuie leadershipul tău la creșterea capacității oamenilor de a se raporta la tine?

Source: https://neculaifantanaru.com/adancurile-sufletului.html